

den Sag, men indtil Forsvarskommissionens Betænkning forelaa, kunde man hævde og fastholde det Standpunkt, man nu en Gang havde.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Hvad den højtærede Konseilspræsident nu siger, er ganske forkert. Man kunde, saa længe Forsvarskommissionen sad, ikke kræve Nedgang i Militærudgifterne; Kravet om Nedgang i Militærudgifterne er knyttet til Gennemførelsen af en ny Forsvarsordning. Det er ogsaa givet for enhver her i dette Ting, at i Aarene efter 1905 belavede den nuværende Konseilspræsident sig paa at føre en antimilitaristisk Politik mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen).

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Ordene i den højtærede Konseilspræsidents Tale fra 1905 ere saa klare, at de ikke lade sig bortfortolke, heller ikke og mindst af ham selv. Der staar udtrykkeligt og med Henblik paa Fremtiden, ogsaa naar Forsvarskommissionen var færdig med sine Arbejder: „at der maatte kunne ske rimelige Besparelser, have vi altid ment, og det fastholde vi“, — uden noget som helst Henblik paa Forsvarskommissionen. Konseilspræsidenten kommer først i Slutningen af sin Tale ind paa Forsvarskommissionen og vender sig der mod Venstreformpartiet og dets Førere, der altid skjulte sig og dækkede sig bag Forsvarskommissionen, og der siger han: „Det kan ikke forlanges, at Folketingsmændene, naar de blive spurgt af Vælgerne om, hvad de mene om Københavns Befæstning og andre grundlæggende Spørgsmaal for vort Forsvarsvæsen, skulle svare: Vi have ingen Mening, vi vide ikke noget derom og kunne ikke sige noget derom, Kommissionen sidder og arbejder! Det kan ikke forlanges og vil, selv om det forlanges, ikke blive respekteret“. Altsaa vender det ærede Medlem sig netop mod den den Gang i Reformpartiet gængse Talemaade, hvorved man skød sig ind under Forsvarskommissionen. Nej, Ordene lade sig ikke bortfortolke, og den Kendsgerning lader sig ikke bortfortolke, at Forholdene, de udenrigspolitiske, europæiske Forhold, var i alt væsentligt den Gang, som de nu

ere, og derfor gælder den meget højtidelige Tale, den højtærede Konseilspræsident holdt i Dag, ikke, medmindre den Tale, den højtærede Konseilspræsident holdt for 3—4 Aar siden, stemples som en stor Letsindighed. Alle de Anklager, den højtærede Konseilspræsident da i en meget højtidelig Form rettede mod de Radikale og Socialdemokratiet, ramme ham selv for hans Tale den 11. Oktober 1905, thi de europæiske udenrigspolitiske Forhold ere ikke siden da undergaaede nogen væsentlig Forandring.

Forsvarsministeren (N. Neergaard): Hele Venstre hævdede, indtil Forsvarskommissionens Betænkning fremkom, i det væsentlige den samme Opfattelse, som jeg hævdede i min Tale. Hele Venstre var lige saa enigt om, at naar Forsvarskommissionens Betænkning og det Stof, den havde bragt frem, forelaa, maatte man optage Sagen til en ganske ny Behandling og eventuelt bøje sig for Kommissionen. Det er udtalt mangfoldige Gange.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Det, som den højtærede Konseilspræsident sagde i sin Tale her i Tinget i 1905, var ikke Udtryk for en enig Opfattelse i hele det nuværende Regeringsvenstre. Det var netop en Tale, der var rettet imod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der den Gang var Forsvarsminister; det var Udtryk for Kravet om en anden Venstrepolitik end den, den daværende Forsvarsminister førte. Talen havde ogsaa Blikket rettet mod Fremtiden. Der siges netop her: „Vi mene ikke, at dansk Militærvæsen kan indrettes hverken for 5 eller 10 Mill. Kr., men at der maatte kunne ske rimelige Besparelser, have vi altid ment, og det fastholde vi.“ Her sigtes der til en ny Ordning, og overfor denne fastholdt den nuværende Konseilspræsident den Gang Kravet om Nedsættelser. Og det var noget, som var alvorlig ment. Det er endnu den Dag i Dag min Overbevisning, at det er dette, som er Konseilspræsidentens egentlige Overbevisning, og at den Gang den højtærede Konseilspræsident talte som Medlem af dette Ting, gav han Udtryk for det det bedste og mest ægte, der er i ham som Politiker. Det er ikke det, der er paa Overfladen.